

REVISTA

DE COL-LABORACIÓ

Els Reis han passat

L'hora del crepuscle al poble

Després d'aquell sol, d'aquell sol que si s'hagués de pintar s'hauria de pintar amb caldo; d'aquell sol de color de palla, de color de rovell d'ou, ha vingut el crepuscle.

El crepuscle ha caigut sobre el paisatge com un vel sobre un rostre plorós.

Per a l'home molt civilitzat; per a l'home qui està embuixat pel musichall, pel cabaret, pel restaurant de nit, el camp té un encis inexplicable per a la demés gent. Es com una beguda prohibida, com un bés furtat...

...En aquest resol de carretera, que és un resol del destí, hi ha un marge, un marge coronat d'esbarzers. En aquest resol de carretera que és un resol de destí, hi ha una mena d'hostal. Nosaltres hi hem arribat a berenar, després d'agradosa caminada, aïrets pel record d'una altra tarda, en la que uns amics ens varen fer el present de la vista d'una dona hermosa.

Damunt d'aquest marge...

Hi ha un cel de color de violeta. Ja no és dia. Però encara no és de nit.

En aquest marge, coronant-lo, hi ha uns arbres —que no sé quins arbres són, però que's retallen com sobre un cel japonès.

Amor del camp! Amor del Vallès! Amor de les estrelles i del cel blau! I del fred! I del cantar dels galls!

Però, sobre tot, amor de uns ulls —blau gris— de dona, que brillen en la nit com una estrella!

Lluís CAPDEVILA

Canovellas, a Can Clec, IV-I-XXIII.

PRINCIPAL CINE ::

Direcció: F. POCURULL

Selecte programa per avui

EL SECRETO NEGRO

VII i VIII capítols. 1350 metres

Abnegación

Colossal pel·lícula en 5 parts i 1.800 metres
Magnífica cinta del Real Programa Ajuria

Charlot vagabundo

Divertida cinta còmica en 2 parts i 650 m.
Protagonista: CHARLES CHAPLIN

Dijous: Nou i esplèndit programa

Us recordeu dels Reis?... N'hi havia un de negre; tenia la cara i mans com si els hi haguessin embrutat amb sutge; anava dalt d'un camell tant alt, que amb els brassos arribava per balcons i finestres! L'altre era ros, amb uns cabells tots cargolats, que l'hi queien per damunt de les espatlles com una cascata d'or, i l'últim era un vellet de cabell blanc, d'un blanc de neu que feia bonic i feia venir fred.

El Rei negre portava carbó, molt carbó, més era de sucre; el ros i el blanc portaven joguines. Hi havia cavalls que semblaven de debó, escopetes, pilotes, carros; és dir, que els sobreixien de les fantàstiques alforges que els portaven llurs criats.

El dia abans anavem al llit més aviat. S'havia de creure i ésser bon minyó. Fèiem tot el què ens manaven, sense rondinar gens, al revés dels altres dies; però això sí, de dormir, no dormíem fins molt enllà de la nit, quan la son era ben apoderada de nosaltres.

De primer, tot eren orelles: sentíem el trepig dels camells; les músiques; com pujaven pels balcons; com remenaven les nostres sabates... De bona gana ens hauríem aixecat del llit, a no ésser la fosca de la nit.

Per últim, la son ens vencia i aleshores vèiem els Reis més de debó, el negre, que no ens deixava res, i el ros i el blanc que ens omplien de joguines el balcó.

Les més de les vegades, quan érem en aquesta part dolça del somni, sentíem que ens estiraven de veritat, i en despertar-nos, vèiem a la nostra mare al capsal del llit, i mig endormiscats, sentíem que ens deia: «Apa, ves a veure que t'han portat els Reis!» I mig vestits, amb les mitges del revés i les llegendes als ulls, anavem al balcó.

Del que ens portaven, poca diferència hi havia de l'un any a l'altre. Monedes de xocolata, una escopeta, una pilota, i poca cosa més.

El que recordo, es que quan desembolicavem els paquets, la nostra mare ens mira-

CASA GARRELL

CALENDARIS I DIETARIS per a 1923

va amb un semblant de goig que fins ara, que soc gran, no me'n he fet capàs.

Han passat molts anys; tant, que ja havem de procurar per als reis dels nostres.

Demati, el soroll de la mainada m'ha fet llevar. He sortit de casa, i pilotes, sabres, carros, bicicletes, tot anava d'ací i d'allà. En tombar una cantonada, trobo una colla que s'ensenyaven les joguines. Arrambat a la pared, hi havia un vailet d'uns cinc anys, amb les mans a les butxaques, que's mirava la mainada amb posat de mal humor. Un de la colla s'hi acosta, dient-li:

—I a tú, què t'han portat?

—Res, —contesta.— La mare diu que en les cases on hi han malalts, els reis no hi passen, i com que a casa hi ha la meva germaneta malalta...

—Ves els Reis si saben aquestes coses —digueren els altres. I tots, com si volguessin fer-li la traveta, li passen les joguines per davant de la cara. Aleshores aquell vailet, com si l'haguessin fet sortir fóra de si, s'encarà amb la colla dient-els-hi:

—Sapiguessiu què m'ha dit el pare.

—Què?

—Que no tenia de plorar, que quan seria gran, els Reis em portarien una escopeta de debó.

Els altres, contestaren amb una rialla d'inconsciència.

En sentir-ho, vaig pensar que no deixa d'ésser un crim el que la societat consenti que els infants, ja en les primeres passes, hagin de conèixer, l'amargor de la trista realitat.

CUCH

Granollers, 7-1-23.

Imp. Garrell: Granollers: Clavé, 25: Telef. 117

MUNDIAL CINE ::

Programa per a avui
DEBUT del cèlebre i notable TRIO

LOS CRESPI

format per artistes de gran renom
Estrena de les grans pel·lícules

La Reina de la Luz

Serie en 7 capítols Tercer: 1450 m.

La culpa ajena

Emocionant cinta dramàtica: 2350 m.
Por Catherine Mac Donald y Rodolfo Valentino

PUÑADO de BESOS

Cinta còmica en 2 parts i 750 metres

Dijous: Grans estrenes: Dijous

ENRIC GARRELL

Taller de construcció de material elèctric

Especialitat en interruptors
Commutadors de palanca
Contactes de timbre, & &

Instal·lacions de llum, força, timbres
i aparells de calefacció per a usos domèstics

Reparacions de tota mena, referents a la electricitat

Reparació i bobinatge de Motors

Ricoma, 124: Granollers